

Myndighed var deelt, at der desuden dengang var saamange andre Stridspunkter, som bevægede Repræsentationen, hvorfor han ikke meente, det var rigtigt endnu at indkaste et nyt, nemlig det, om Indkomsskatten var paatrængende nødvendig eller ikke, og dertil kom den daarlige Høst, vi havde ifjor, samt Hensynet til, at Opjørelsen med Hertugdømmerne dengang ikke var saa vidt fremme som nu; alle disse Omstændigheder gjorde, at han ifjor troede at kunne stille sig anderledes, end han troer at kunne gjøre det nu. Han har nu søgt paa en bestemt Maade at besvare det Spørgsmaal, som er opkastet af den ærede Folkethingsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), nemlig det, i hvilket Forhold man kunde benytte Activerne til at udrede Afdrag af Statsgjælden. Jeg skal ikke gaae ind paa nogen Detailsfremstilling af, hvad der i saa Henseende er den ærede Folkethingsmands Mening, men jeg skal kun ført og klart fremsætte til Overveielse for det ærede Thing det Resultat, til hvilket han er kommet, nemlig at vi skulle benytte saa meget af vore Activer til Afdrag paa Gjælden, som den Sum, vi ifølge Fredslutningen skulle have af Hertugdømmerne i Godtgjørelse, udgjør af Statsgjælden, det vil sige, at det vil være correct at tage $\frac{1}{5}$ af Afdraget af Activerne, og altsaa ikke at benytte det større Beløb af Afdraget, de $\frac{4}{5}$, paa denne Maade. Derhos fastholder han, at Aversionalsummen skal benyttes væsentligt til at lette Pensionsbyrden, og ved at gaae ud fra denne Anskuelse, som ganske vist har Noget for sig, og som i alt Fald indeholder en klar og original Tanke, er han kommen til det Resultat, at den Underbalance, man vil komme til, i det Hele vil andrage $1\frac{1}{2}$ Million. Dette maa da omtrent være den Sum, der vil være at indvinde ved Indkomsskatten; men forøvrigt er han enig i den Betragtning, som er gjort gjældende af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage), at det ikke vil være rigtigt at bestemme Indkomsskattens Størrelse af noget nøjagtigt Hensyn til de Krav, der pieblikkeligt gjøres til Statskassen, thi det er

aaabenbart, at saadanne extraordinære Byrder som den, der nu f. Ex. er forlangt af Krigsministeren til Skjydevaabens Anskaffelse o. s. v., ikke bør hvile med hele deres Vægt paa Nutiden, men fordeles over den nærmeste Fremtid, og derefter maa altsaa Skattebeløbet være at fastsætte. Det er altsaa disse Hovedpunkter, som jeg paa den nævnte ærede Folkethingsmands Anmodning stulde tillade mig at fremsføre for det ærede Thing.

Jeg skal dernæst gjøre nogle Bemærkninger paa egne Vegne med Hensyn til Spørgsmaal, der ere bragte under Forhandling. Jeg hørte med meget stor Fornøjelse det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), fordi det i saa mange Henseender forekommer mig at vidne ikke blot om Flid, men ogsaa om en klar og rigtig Opfattelse af mange af vore Forhold; men ved Siden deraf fremkom der enkelte Ting, som forekom mig at være uheldige, og med Hensyn til hvilke jeg skal gjøre et Par Bemærkninger. Jeg skal dog ikke komme ind paa alle Detailspunkter, som jeg finder uheldige; det vilde føre mig for vidt, og det vilde heller ikke være Umagen værd. Naar han saavel som andre ærede Folkethingsmænd her under Finantslovens Behandling har frembraget Spørgsmaalet om den store Pensionsbyrde, skal jeg bemærke, at dette ikke er correct, thi vi kunne her hverken gjøre fra eller til i den Henseende. Pensionsbyrden beregnes i Overeensstemmelse med bestemte Love, som vi ikke her kunne forandre. Dersom man vil tænke paa at tilveiebringe Forandringer i den Retning, kan det umuligt skee under Finantslovens Forhandling, hvor vi ere nødt til at bevilge enhver Embedsmand, hvad der er ham tillagt ved Pensionsloven. Forandringen maa skee ved en Revision af denne Lov, og altsaa paa en ganske anden Maade end ved Forhandlinger om Finantsloven. Overhovedet er det ikke min Anskuelse, saaledes som det i et foregaaende Møde er blevet udtalt af en æret Folkethingsmand, at vi under Finantslovens Behandling skulle